

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/119/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123011481
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3123011481.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a Mgr. Jána Odnogu na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. januára 2024 prejednal odvolanie obžalovaného A. B., nar. X.X.XXXX v C., trvale bytom D. E., D. F. XXX, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/32/2023 zo dňa 26.10.2023 a takto jednomyseľne

rozhodol:

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. per analogiam zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

II.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný A. B. podľa § 285 písm. f) Tr. por.

oslobodzuje

spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín sp. zn. 2Pv 362/23/3309 zo dňa 20.9.2023, v ktorej mu bolo kladené za vinu, že sa dopustil prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v obžalobe, že hoci mu z ustanovenia § 62 a nasl. Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov a na základe rozsudku Okresného súdu Trenčín č. 31 P/110/2022-21 zo dňa 26.08.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. 19CoP/45/2022-43 zo dňa 18.10.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 05.11.2022 vyplýva povinnosť prispievať na výživu svojich maloletých detí, mal. G. nar. XX.XX.XXXX mesačne sumou 100,-Eur a mal. dcéru H. nar. XX.XX.XXXX mesačne sumou 100,-Eur vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky E. I., trvale bytom C. XX/X, J. H., si túto povinnosť neplnil riadne v období od mesiaca apríl 2023 až august 2023, čím mu vznikol dlh na výživnom vo výške 850,- Eur, pričom v sledovanom období pôsobil ako konateľ v obchodnej spoločnosti Fawex s.r.o.,

pretože trestnosť činu zanikla podľa § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

odôvodnenie:

Prokurátorka podala na obžalovaného A. B. dňa 25.9.2023 obžalobu pod č. 2 P/362/23/3309 – 8 zo dňa 20.9.2023, v ktorej mu kládla za vinu, že sa mal dopustiť prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. a to na skutkovom základe, ako je uvedené výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. na skutkovom základe, že

hoci mu z ustanovenia § 62 a nasl. Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov a na základe rozsudku Okresného súdu Trenčín č. 31 P/110/2022-21 zo dňa 26.08.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. 19CoP/45/2022-43 zo dňa 18.10.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 05.11.2022 vyplýva povinnosť prispievať na výživu svojej maloletej dcéry, D.F. nar. XX.XX.XXXX mesačne sumou 100,- Eur vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky E. I., trvale bytom C. XX/X, J. H., si túto povinnosť neplnil riadne v období od mesiaca apríl 2023 až september 2023 vrátane, čím mu vznikol dlh na výživnom vo výške 600,- Eur.

Bol za to odsúdený podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienenečne odložený so skúšobnou dobou vo výmere 12 mesiacov. Podľa § 51 ods. 4 písm. e) Tr. zák. bola obžalovanému uložená povinnosť v skúšobnej dobe zaplatiť dlh na výživnom matke maloletej.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote obžalovaný odvolanie. V písomných dôvodoch prostredníctvom obhajcu uviedol, že zameškané výživné v plnej výške uhradil, a to v sume 700,- Eur, o čom predložil aj doklad. Výživné zaplatil už aj za ďalší mesiac. Napriek tomu poprel, že by sa úmyselne vyhýbal svojej vyživovacej povinnosti. Bral to v dobrej viere tak, že jeho bývalá manželka sa stará o ich dcéru a on o syna a keď mu neplatí výživné, nemusí ani on platiť. Ďalej uviedol, že podniká od marca 2023, ešte nezarába veľa peňazí, svoje podnikanie len rozbieha. Bývalej manželke by sa hodilo, kedy sa dostal do väzenia, nakoľko majú spolu ďalšie súdne spory o deti a nehnuteľnosti. Pretože predmetný trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky na ich dieťa a svoju povinnosť splnil skôr, než bolo vo veci meritórne rozhodnuté, mal za to, že zanikla trestnosť činu.

Prokurátorka v písomnom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a dôvodný. Poukázala na to, že zameškané výživné ku dňu jej písomného vyjadrenia spolu s mesiacom október a november predstavuje sumu 800,-Eur a z toho vyplýva, že obžalovaný zameškané výživné v plnej výške neuhradil. Vzhľadom k tomu navrhla, aby odvolací súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Na verejnom zasadnutí o odvolaní odvolací súd doplnil dokazovanie oboznámením listinného dôkazu (poštového poukazu na adresu), z obsahu ktorého vyplynulo, že obžalovaný E. I. (matke maloletej) odoslal dňa 4.11.2023 poštovým poukazom sumu 700 Eur.

E. I. (matka maloletej) písomne oznámila odvolaciemu súdu, že jej bolo „doručených“ od obžalovaného 700 Eur.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní v rámci konečných návrhov:

- Prítomná prokurátorka krajskej prokuratúry sa v celom rozsahu pridržiavala konečného návrhu, ktorý je uvedený v písomnom vyjadrení podriadenej prokurátorky.
- Obhajca obžalovaného sa v celom rozsahu pridržiaval konečného návrhu uvedeného v písomných dôvodov odvolania.
- Obžalovaný súhlasil s tým, čo uviedol jeho obhajca.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a takto po doplnenom dokazovaní dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd v prvom rade uvádza, že sa v celom rozsahu stotožnil s názorom súdu prvého stupňa uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku v tej časti, že obžalovaný mal povinnosť platiť výživné za rozhodné obdobie (ako bude uvedené ďalej) iba na jedno maloleté dieťa, a to svoju dcéru, keďže syn býval s ním v spoločnej domácnosti. Napokon v tejto časti ani prokurátorka netrvala na podanej obžalobe. Stotožnil sa ďalej aj s odôvodnením súdu prvého stupňa v tej časti, že vyživovacia povinnosť obžalovaného nezanikla iba tým, že sa E. I. starala o ich druhé dieťa a výživné mu neposielala.

Odvolací súd sa však nestotožnil s postupom súdu prvého stupňa, ktorým upravil v napadnutom rozsudku skutkovú vetu oproti podanej obžalobe tým spôsobom, že rozšíril obdobie, za ktoré mal obžalovaný platiť výživné až na mesiac september 2023. Týmto spôsobom podľa názoru odvolacieho súdu porušil ustanovenie § 278 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 278 ods. 1 Tr. por. súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu.

Zo skutku vyplývajúceho z podanej obžaloby prokurátorky celkom jednoznačne vyplýva, že táto ohraničila skutok neplatenia výživného zo strany obžalovaného tým spôsobom, že na obžalovaného podala obžalobu iba za konkrétne presne ohraničené obdobie od apríla 2023 do augusta 2023.

Pri takto podanej obžalobe (ohraničené obdobie neplatenia výživného) je súd v súlade so zásadou stíhania len zo zákonných dôvodov a zákonným spôsobom viazaný návrhom prokurátorky a obžalovaného nemôže uznať za vinného z neplnenia povinnosti platiť výživné aj za ďalšie obdobie, ktoré v obžalobe uvedené nie je. Trestné stíhanie pred súdom je totiž možné iba na základe obžaloby podanej prokurátorom, prípadne na základe jeho návrhu (§ 2 ods. 15 Tr. por.).

Je nepochybné, že v prípade prečinu zanedbania povinnej výživy môže nastať (a aj často nastáva) situácia, kedy je súd, či už prvého stupňa alebo odvolací povinný zisťovať stav úhrady výživného až ku dňu svojho rozhodovania, takto však môže a musí postupovať len vtedy, ak vyživovacia povinnosť obžalovaného nielen trvá ku dňu rozhodnutia, ale prokurátor uvedené aj jednoznačne premietne do skutkovej vety podanej obžaloby vyjadrením jednak prítomného času (obžalovaný si neplní vyživovaciu povinnosť, nie neplnil za konkrétne ohraničené obdobie), ale aj vyjadrením slovíčka „doposiaľ“ (neplní si vyživovaciu povinnosť od určitého času „doposiaľ“ a ku dňu podania obžaloby jeho dlh na výživnom predstavuje určitú sumu).

Iba na základe tohto postupu, ktorému predchádza rovnakým spôsobom aj vznesené obvinenie, je potom možná aplikácia ustanovenia § 122 ods. 13 Tr. zák.

Odvolací súd preto v tejto veci dospel k záveru, že bolo potrebné skúmať len to, či obžalovaný uhradil výživné za obdobie uvedené prokurátorkou v podanej obžalobe, teda od apríla 2023 do augusta 2023. Povinnosťou obžalovaného vo vzťahu k možnosti použitia ustanovenia o účinnej ľútosti bolo uhradiť výživné za obdobie 5 mesiacov vo vzťahu k svojej dcére, teda sumu 500,-Eur.

Keďže odvolací súd mal z oboznámeného poštového poukazu a vyjadrenia E. I. (matky) za preukázané, že obžalovaný zaplatil na výživnom sumu vyššiu (700,-Eur), a to skôr, než sa odvolací súd odobral na záverečnú poradu a zároveň v konaní nebolo zistené, žeby mal trestný čin trvalo nepriaznivé následky, boli podľa názoru odvolacieho súdu splnené všetky zákonné podmienky pre aplikáciu ustanovenia o účinnej ľútosti podľa § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Podľa § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák. trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Odvolací súd sa z uvedených dôvodov nemohol vôbec stotožniť s argumentáciou prokurátorky uvedenou v jej písomnom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného, že bolo povinnosťou obžalovaného pri posudzovaní tejto trestnej veci platiť výživné aj za ďalšie mesiace. Možno v tomto smere dodať, že síce takáto povinnosť u obžalovaného zo zákona trvala aj v prípade ďalších mesiacov (na základe jeho zákonnej povinnosti vyplývajúcej zo Zákona o rodine), avšak nemalo to žiadny vplyv na teraz prejednávanú trestnú vec, kedy bolo neplatenie výživného v podanej obžalobe obžalovanému výslovne ohraničené konkrétnym časovým obdobím.

Okrem toho v súvislosti s podaným vyjadrením prokurátorky odvolací súd poukazuje aj na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 102/2010 zo dňa 06.12.2010 (Zbierka stanovísk NS a súdov SR 2/2011), podľa ktorého ak obžalovaný pokračuje v zavinenom neplnení vyživovacej povinnosti v zmysle § 207 Tr. zák. aj po vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa a odvolacie konanie prebieha len na základe odvolania podaného výlučne v jeho prospech, nemôže odvolací súd aplikovať ustanovenie

§ 122 ods. 13 veta druhá Tr. zák. Došlo by tým k porušeniu zákazu reformatio in peius, ako zásady spravodlivého procesu vyjadrenej v § 322 ods. 3 vete druhej Tr. por., v zmysle ktorej sa zmena k horšiemu môže prejavíť najmä v skutkových zisteniach, napr. vo väčšom rozsahu spáchanej trestnej činnosti, v použitej právnej kvalifikácii, v druhu a výmere trestu, v druhu a forme ochranného opatrenia.

Z takto rozvedených dôvodov preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. per analogiam zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a zároveň sám týmto rozsudkom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného A. B. podľa § 285 písm. f) Tr. por. spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín sp. zn. 2Pv 362/23/3309 zo dňa 20.9.2023 oslobodil, pretože trestnosť činu zanikla podľa § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.